

Een wonder in de winternacht.

Kerstspel voor de bovenbouw van de basisschool.

Geschreven door Marian Woestenburg.

Maria

Jozef

Slager Nazareth

Bakker Nazareth

Groenteman Nazareth

Gabriel

Augustus

Soldaat 1

Soldaat 2

Soldaat 3

Waard 1

Waard 2

Waard 3

Herder Zacharias

Herder 2

Herder 3

Slager Bethlehem

Bakker Bethlehem

Groenteman Bethlehem

Figuranten voor het straatpubliek en het eventuele koor. De rollen van de marktkoopliden kunnen door zowel meisjes als jongens gespeeld worden.

Waarden en soldaten kunnen gedubbeld worden.

Toen we dit spel met kerstmis 2005 speelden in de kerk van Vlieland, hadden we het toneel in drie delen verdeeld. Elk gedeelte verschilde ook in hoogte van de anderen. Het marktplein, rechts, ongeveer een halve meter hoog. De reis en de herders gelijkvloers in het midden, en de stal links, ongeveer een meter hoog. Voor de reis hadden we drie panelen gemaakt van ieder 1 meter bij 180. hierop hadden we op de ene kant een woestijn landschap geschilderd, waaromheen de reizigers konden lopen, zodat het de indruk wekte dat het een onafgebroken stoet mensen was. Op de andere kant hadden we drie herbergdeuren geschilderd. Als Maria en Jozef in Bethlehem aankomen worden de panelen omgedraaid door de herbergiers. Het bovenste gedeelte scharniert open, hier doorheen wordt het gesprek gevoerd tussen Maria en Jozef en de herbergiers. De bezetting kan desgewenst worden uitgebreid met meer marktpubliek of reizigers, dezen kunnen ook meezingen.

Bakster Marthe

Het wordt een mooie dag, dat kun je aan alles merken. De zon staat al boven de huizen, maar toch is de lucht nog fris en helder.

Op de markt van Nazareth maken wij ons op voor de nieuwe dag. Op kisten en kleden hebben wij onze koopwaar uitgesteld.

Hier en daar klinkt gemekker en geblaas. Warme schapenwol! Heerlijke geitenmelk! Je kunt het kopen op de markt.

De lucht is vol van geuren. De geur van vers gebakken brood, van zoete dadels en vijgen.

Grote vaten dorstlessende wijn staan te wachten om aangeslagen te worden.

De markt van Nazareth is ook een ontmoetingsplaats. De dorpingen ontmoeten elkaar hier, en wisselen allerlei nieuwtjes uit. Ook van ver buiten het dorp komen mannen, vrouwen en kinderen om te kopen en te verkopen. En om op de hoogte te blijven van wat er allemaal gebeurt.

Ik ben vanmorgen om 5 uur opgestaan om brood te bakken; veel brood, want het is een hongerig volkje hier. Hoe laat zou het zijn? (kijkt naar de zon) De zon staat al hoog, het zal nu wel snel druk worden hier op de markt van Nazareth. Hé kijk daar komt Maria aan. Dat vind ik zo fijn, want waar Maria komt daar gaat de zon schijnen, dat is zo'n lieverd.

Goedemorgen Maria!

Maria: 'Goede morgen bakster. Wat een heerlijke ochtend hè? Wat heb je allemaal voor lekkers te koop?'

Bakster: 'Ik bak het lekkerste brood van Nazareth Maria, vers gebakken, proef maar eens.'

Maria: (Proeft van het brood) 'Tjonge wat is vers brood toch lekker.'

Bakster: 'Wil je een heel of een half brood Maria?'

Maria: 'Geef er maar twee koopman, want mijn Jozef komt vanavond bij mij eten, en hij is een grote eter.'

Bakster: (Pakt de broden in, en geeft ze aan Maria) 'Asjeblieft Maria, en eet smakelijk vanavond.'

Maria: 'Dank je wel bakster. (loopt verder over de markt) Ik kan natuurlijk niet alleen maar brood eten. Wat zal ik er eens bij doen.'

Groentevr: 'Daar weet ik wel wat op Maria. Kijk een naar mijn heerlijke groente en fruit. En ik heb ook dadels en vijgen Maria. De zon heeft ze gerijpt en ze zijn heerlijk zoet en sappig.'

Maria: (proeft een hapje van een dadel of vijg) 'Wat heerlijk, groentevrouw, mag ik even proeven?''

Groentevr: 'Ja natuurlijk Maria, hier proef maar. Zeg ik hoorde dat Jozef vanavond bij je komt eten. Weet je dat dadels met schapenkaas heel erg lekker is? Ik heb wel een recept voor je.'

- Maria: ‘Wat een goed idee, dat ga ik maken. Geef maar een grote zak dadels groentevrouw, en ik wil heel graag je recept. En geef ook maar een groot stuk schapenkaas asjeblieft?’
- Groentevr: ‘Dadels kan ik je verkopen Maria, maar voor de schapenkaas moet je bij de slager zijn.’ (pakt alles in en geeft het aan Maria)
- Maria: ‘Dat ga ik doen groentevrouw, en bedankt hoor!’ (loopt door naar de slager)
Dag slager.’
- Slager: ‘Dag Maria, wat kan ik voor je doen vandaag?’
- Maria: ‘Een groot stuk schapenkaas slager, voor bij de dadels. En ik heb heerlijk vers brood gekocht slager, wat kan ik daar eens bij doen?’
- Slager: ‘Tja, eens even kijken.....een gehaktbal...nèèè, is wel lekker, maar niet zo feestelijk. Worstjes dan.....mmmmm....nee ook niet! Ah, ik weet het al, een goede maaltijd kan niet zonder een geroosterde schapenbout, Maria. En natuurlijk een kruik verse geitenmelk!’
- Maria: (laadt alles in haar mand) ‘Natuurlijk, wat heerlijk allemaal. Zoek maar een mooi schapenbout voor mij uit slager. Geef maar mee. Haha, hij past bijna niet in mijn mandje. En hier is mijn kruik, doe hem maar vol melk.’

LIED

Refrein:

Maria: Dadels en vijgen en dik donker brood
Wijn en olijven en appels zo rood
Ik wil lekker koken, maar wat hoort er bij
Want deze avond eet Jozef bij mij.

Couplet:

Bakvrouw: Maria kom hier, je hoeft niet meer te zoeken
Er ligt zoveel lekkers bij mij op de kraam
Warm knapperig brood, en heerlijke koeken.
Wat zullen jullie dan smullen tesaam.
Brodén en koeken gebakken in't vuur
Koopt het Maria, het is echt niet duur.

Refrein:

Dadels en vijgen.....

Groentevrouw: Maria de warme zon van ons land

Schijnt op de sappige dadels en vijgen
Stevig en zoet en geplukt met de hand
Lekkerder zul je ze nergens krijgen
Dadels en vijgen een heilzame kuur
Koopt het Maria het is echt niet duur.

Refrein:
Dadels en vijgen.....

Slagersvrouw: Maria van schapenbout word je heel sterk
Dat moet jouw Jozef vanavond maar eten
Dan gaat hij morgen weer fit naar zijn werk
En kijk, geitenmelk mag je ook niet vergeten
Schapenbout, melk en olijven in't zuur
Koop het Maria het is echt niet duur

Refrein:
Dadels en vijgen.....

Maria: 'Dank je wel allemaal, het wordt vast een feestmaal.'

Slager: 'Graag gedaan hoor Maria. We willen je altijd helpen.'

Maria: 'Dat is fijn slager. Ik ga nu maar gauw naar huis, tot morgen!'

Allen: 'Tot morgen Maria.'

Scène 2. De boodschap van Gabriel.
Waarin Maria en de engel Gabriel.

Maria loopt neuriënd weg van het plein naar huis. Het wordt op het marktplein wat rustiger. De muziek klinkt instrumentaal nog door. Het wordt langzaam donkerder. Dan gaat het licht helemaal uit en een helder licht gaat eerst door de kerk en is dan, van bovenaf op Maria gericht. Muziek fade out. Zij vouwt haar handen en kijkt verbaasd naar boven. Alsof het vanuit de hemel komt horen we de stem van de engel Gabriel.

Gabriel: 'Dag Maria van Nazareth, ik ben de engel Gabriel, ik ben een boodschapper van God. Ik kom jou groot nieuws vertellen!'

Maria: (Slaat verschrikt haar hand voor haar mond en kijkt bang naar boven.)

Gabriel: 'Je hoeft niet bang te zijn, Maria, want God heeft jou uitgekozen uit alle vrouwen. Hij heeft je gezegend Maria. Je zult zwanger worden en een baby krijgen.'

Maria: (kijkt nog steeds omhoog naar de engel) ‘Maar dat kan toch niet. Jozef en ik zijn nog niet getrouwd, hoe kan ik dan een kindje krijgen?’

Gabriel: ‘Dit kind is een geschenk van God aan de wereld Maria. Het zal een zoon worden en Hij zal Jezus heten, en Hij zal de koning van de mensen zijn. Geen koning die boven de mensen wil staan, maar een die tussen ons staat en ons wil helpen. Hij zal vrede, licht en liefde in de wereld brengen, Maria en jij zult zijn moeder zijn.’

Het engelen licht gaat uit en de andere lichten gaan weer aan. Maria staat een beetje verloren in de ruimte, de andere spelers staan doodstil en maken geen geluid. Spot op Maria.

Maria: (ze legt haar handen op haar buik en zegt) ‘Een baby, God geeft mij een baby. Wat zullen de mensen er van zeggen? (dan een beetje verschrikt) Wat zal Jozef er van zeggen? Wat moet ik doen?’

Lied
Maria

Wat moet ik doen, o wat moet ik beginnen
God geeft nu zo'n grote opdracht aan mij.
Een baby, een kindje dat zit hier van binnen
Wie zal mij steunen, wie staat aan mijn zij
Ik voel me heel blij, maar toch ook heel verward
En een wonder gaat groeien hier onder mijn hart

Refrein: Maria

Maar ach kindje weet je, je bent hier heel welkom,
Ik zal voor je zorgen, er steeds voor je zijn.
Al rust er zo'n zware last op je schoudertjes,
Eerst ben je baby, eerst ben je nog klein.
Ik zal voor je zorgen, ik zal er steeds zijn

Marktvrouwen:

Houd moed Maria, je zult niet alleen gaan
De aarde zal je dragen, God wijst je het pad
Zet ferm je voeten op weg naar de toekomst
Met hoop en vertrouwen en liefde in je hart
Met een stralende lach op je lieve gezicht
Jij brengt onze vreugde, je brengt ons het licht

Refrein: allen
Maar ach kindje.....

Maria gaat af.

Scène 3. Waarin bezetting marktplein, Jozef, Maria. Keizer plus gevolg.

Spot op verteller.

Verteller: (de verteller is de bakvrouw, vanachter haar kraampje vertelt ze wat er met Maria gaat gebeuren. Het verhaal van de verteller wordt ondersteund door muziek) ‘Maria is eerst erg geschrokken, maar dan wordt ze warm en blij van binnen. Zij zal dit heel bijzondere baby’tje krijgen; de Heer vertrouwd haar dit kindje toe, en zij mag zijn moeder zijn. Ze wil het graag met iemand delen, aan iemand vertellen, maar aan wie? Dan denkt ze aan haar tante Elisabeth, zij krijgt ook een kindje. Met haar zal Maria over de baby kunnen praten. Maria blijft drie maanden bij haar tante. Ze zorgen goed voor elkaar en praten heel veel over hun baby’s. Dan wil Maria graag weer terug naar Nazareth, naar Jozef, naar wie ze erg verlangd. Ook aan Jozef heeft de engel verteld van het bijzondere kind en hem gevraagd of hij goed voor Maria wil zorgen. Maria gaat weer terug naar haar eigen dorp.’

Het straatbeeld komt weer tot leven. De kooplieden prijzen hun koopwaar aan. De straatmuzikant speelt weer en de kinderen dansen. Licht weer aan.

Maria: (heeft reisspullen in haar hand, ze komt net terug van haar tante. Ze ziet Jozef aankomen en rent hem tegemoet.) ‘ Jozef..., ik ben er weer!’

Jozef: (spreidt zijn armen en ze omhelzen elkaar) ‘Maria, wat ben ik blij dat je weer terug bent!’ (ze lopen al pratend de markt op)

Maria: ‘O Jozef, ik heb je zo gemist.’

Jozef: ‘Ik heb jou ook gemist Maria, je bent zo lang weg geweest. Hoe gaat het met je?’

Maria: ‘Het gaat heel goed met mij Jozef.’

Jozef: (slaat zijn ene arm om Maria heen, en legt zijn andere hand op haar buik) ‘Hoe gaat het met ons kindje lieverd?’

Maria: ‘Het gaat ook goed met het kindje. Ik zal je vanavond alles vertellen Jozef.’

Jozef: ‘Ik ga vanaf nu heel goed voor je zorgen Maria. En ik heb in mijn werkplaats een verrassing voor je.’

Maria: ‘Een verrassing, o wat leuk, wat is het? Vertel het nou Jozef!’

Jozef: ‘Nou vooruit dan maar. Ik heb een heel mooi bedje getimmerd voor ons kindje.....’

Dan onderbreekt luid trompetgeschal hun gesprek en kondigt de trompetterende soldaat de komst van Keizer Augustus aan. Voorop lopen de soldaten van de Keizer iedereen aan de kant te sturen. Maria en Jozef staan ook te luisteren.

Soldaat 3: 'Attentie attentie allemaal, maak de weg vrij voor keizer Augustus!'

LIED

Ga weg, opzij, en kniel op de straat
Zie je niet dat onze Keizer hier gaat
Laat alles liggen en kom uit je woning
Buig snel je hoofd voor de machtige koning
Keizer Augustus de baas van ons land
De baas van de wereld, dus ga aan de kant.
De baas van de wereld, dus ga aan de kant.

Soldaat 1 'Hier is Keizer Augustus, de machtigste Keizer van het hele land; de machtigste Keizer van de hele wereld.'

Soldaat 2: 'Hoera voor Keizer Augustus, de slimste Keizer van de wereld.

Soldaat 3: 'Niet van de wereld, van het hele heelal!'

De stoet loopt naar het midden van het plein. Het is een bonte stoet, met soldaten, danseressen en bedienden van de Keizer. Hier en daar delen de soldaten wat tikken uit, tot iedereen buigt of knielt voor de Keizer. Het licht is zonnig. Dan kijkt de Keizer om zich heen en zegt:

Soldaat 1: 'Machtige Majesteit, het gewone volk van Nazareth!'

Augustus: 'Ach wat is dat toch een mooi gezicht, al die knielende onderdanen. Niemand mag hoger dan de Keizer staan. Soms kom ik uit mijn paleis en dan kunnen de gewone mensen mij zien en voor mij buigen. Zo kunnen ze mij, hun machtige Keizer eren, alle gewone mensen van de stad; en dat zijn er toch zeker wel.....,tja, hoeveel gewone mensen wonen er eigenlijk in Nazareth? Hoeveel onderdanen wonen er in mijn land? Ik moet toch weten over hoeveel mensen ik regeer. (tot soldaat Mick) Zeg soldaat, over hoeveel gewone mensen regeer ik eigenlijk?'

Soldaat 2: (blijft knielen) 'Eh.....ik weet het niet Majesteit, misschien wel honderd!'

Soldaat 3: 'Honderd, welnee suffie, er wonen alleen al honderd mensen hier in Nazareth. Nou, hoeveel dorpen zijn er in ons land? Eens kijken.....ja, maal tien.....hmmm.....gedeeld door de zweetsokken van de keizer.....ja en dan trekken we er vier af.....en dan komen we denk ik op.....hmm...twaalf???'

Soldaat 1: 'Twaalf? Hahahahaha, natuurlijk niet.(wil overeind komen, maar krijgt een tik op zijn hoofd van de keizer) O, neem me niet kwalijk Majesteit, maar er wonen toch zeker wel duizend gewone mensen in uw land.'

Slager: 'Wel nee, veel meer dan duizend.....volgens mij wonen er wel tienduizend.'

Dan gaat iedereen door elkaar praten, ze springen op en roepen allerlei getallen totdat de Keizer roept:

Augustus: 'STILTE!!!! Zo kom ik er nooit achter. Ik heb een heel goed idee. We zullen een volkstelling houden. We gaan alle gewone onderdanen in het land tellen en dan weet ik hoeveel er in mijn rijk wonen. Soldaten gaat tellen!'

Soldaat1: 'Goed majesteit. (gaat tellen) Een gewone onderdaan, twee gewone onderdanen, drie, vier, vijf. (telt dan ook de Keizer mee) Zes.....

Augustus: 'Zeg soldaat, wat doe je nu? Ik ben de Keizer en geen gewone onderdaan!'

Soldaat1: 'Neemt u mij niet kwalijk majesteit, natuurlijk bent u geen gewone onderdaan. U bent meer een bovendaan.' (iedereen moet lachen tot ergernis van de keizer)

Augustus: (zegt boos) 'Scheer je weg brutale vlegel!'

Soldaat2 : 'Maar Majesteit, wat gebeurt er dan als ik bijvoorbeeld vandaag Jozef tel hier in Nazareth, en hij gaat morgen naar de markt in het volgende dorp. Dan wordt hij misschien weer geteld, dat is dan twee Jozeffen, terwijl er maar een is.'

Soldaat 3: 'Ja, of we tellen hier een Maria, en een dorpje verder weer dezelfde Maria. Of we tellen de bakker hier, en op een andere markt weer, of we tellen.....

Augustus: (Verliest zijn geduld en schreeuwt) 'JA JA, NU SNAPPEN WE HET WEL!!! Mmm, tja, jullie hebben wel gelijk voor de verandering, er zouden mensen dubbel geteld kunnen worden. (Denkt diep na) Ik heb de oplossing. Iedereen moet terug gaan naar het dorp waar hij of zij geboren is. Zo kan er niemand dubbel geteld worden. Soldaat, zeg het volgende tegen het volk:

Keizer Augustus heeft besloten om een volkstelling te houden.

Soldaat 1 herhaalt wat de Keizer zegt.

Op bevel van de Keizer moet iedereen terug gaan naar zijn geboortedorp

Soldaat 1 herhaalt.

Een ieder die niet gaat krijgt tien stokslagen en geen kadootje voor zijn verjaardag.

Soldaat 1 herhaalt.

Augustus: 'Zo, over een paar maanden zal iedereen wel in zijn eigen dorp zijn, dan kunnen we gaan tellen en dan weet ik eindelijk hoeveel mensen er in mijn land wonen.

Ga weg, opzij en kniel op de straat.

Onder luid trompetgeschal vertrekt de Keizer met zijn gevolg. De rest blijft staan en kijkt elkaar verbaasd aan. Ook Jozef en Maria.

Maria: ‘O Jozef, hoe kan de Keizer dat nu doen; iedereen uit zijn huis sturen, misschien wel naar een ander land. Wij moeten dan helemaal van Gallilea naar Judea reizen, naar Bethlehem; want daar zijn wij geboren.’

Jozef: ‘We zullen wel moeten Maria. Je hebt de Keizer gehoord. Het loopt slecht met ons af als we niet gaan.’

Maria: ‘Maar over een paar maanden wordt het kindje geboren. Hoe moet dat nu Jozef?’ (Maria begint een beetje te huilen.)

Jozef: ‘Huil maar niet Maria. Het komt allemaal wel goed. Ik zal ons ezeltje meenemen, dan hoef je niet te lopen. Het kindje Jezus zal in Bethlehem geboren worden.’

Scène 4. Op reis. Waarin Jozef en Maria, de verteller en alle reizigers.

Voor deze scène hebben we een decorstuk nodig van ongeveer drie meter breed en twee meter hoog. Bijvoorbeeld bomen, cactussen, of witte huizen. De reizigers lopen er omheen, zodat het lijkt of er een onafgebroken stoet mensen gaat. Bij de tweede omgang stapt de slagersvrouw/verteller uit de stoet, en begint te vertellen. Muziek tijdens de reis. Licht is zonnig.

Verteller: ‘Zo gaat iedereen op reis. Want de soldaten van Augustus hebben in ieder dorpje en in ieder stadje verteld wat de keizer wil. Kris kras door het land zie je mensen die op weg zijn naar hun geboortedorp of stad. Vaders en moeders met hun kinderen. Oude opa’s en oma’s. Ze nemen van alles mee. De kinderen nemen hun speelgoed en hun huisdieren mee. De vaders en moeders nemen hun potten en pannen mee, en warme kleren en tenten voor de koude nacht. Ze nemen allemaal de opa’s en oma’s mee, en zorgen goed voor ze. Van noord naar zuid, van oost naar west gaan ze. Door kleine dorpjes, langs lange, stoffige wegen en door de woestijn. De reis is zwaar. Overdag brandt de zon aan de hemel; ’s nachts vriest het in de woestijn. Zo gaan ook Jozef en Maria op reis. Het kindje groeit in Maria’s buik, en haar buik groeit steeds dikker. Op het laatst kan ze niet zo goed meer lopen, maar het dappere, sterke ezeltje draagt haar op zijn rug. Na maanden komen ze in Bethlehem aan. Ze zijn erg moe, en het zal niet zo lang meer duren voor het kindje geboren wordt

Het reisgezelschap is uitgedund. Alleen Jozef en Maria zijn nog over. Ze komen aan op het marktplein van Bethlehem. Het is erg druk. De drie panelen worden omgedraaid zodat de herbergdeuren zichtbaar worden.

Scène 5. Marktplein in Bethlehem. Waarin Jozef en Maria. Drie herbergiers. Straatpubliek waaronder ook de herders.

Het is midden op de dag, het licht is helder en zonnig.

Slager: (prijst luid zijn waar aan) ‘Ik heb heerlijke geitenkaas, en ik heb ook schapenkaas. Op het eind van de markt extra goedkoop. Kom en koop mijn lekkere kaas. (tegen een van de waardinnen die met z’n drieën ook aan het

winkelen zijn) Is het wat voor u meneer, een sappig stuk schapenkaas, je krijgt er grote spierballen van!’

Waard 1 : ‘Ach slager die spierballen krijg ik wel van het sjouwen met vaten wijn. Maar je treft het. Ik heb toevallig heel veel kaas nodig. In de keuken van mijn herberg is geen stukje meer te vinden.’

Waard 2: ‘Ik heb niet alleen geen kaas meer, alles is op. Geen wijn, geen brood, geen olijven. Weet je wat ik vanmorgen als ontbijt heb gehad? EEN CRACKER! En ik kan meestal ’s morgens wel een heel brood op. Niet dat je het aan me kunt zien, ik blijf er slank bij!! Maar ja ’t is wel druk inderdaad, meer dan die cracker heb ik niet, lege kasten.’

Waard 3: ‘Heb jij dat ook? Ik ben ere gister nog naar de markt geweest, en nu heb ik geen kruimeltje meer in de kast. Zes vaten wijn zijn er op gegaan deze week. Voor mij drie kilo kaas slager, en een grote schapenbout. Ik hoop dat de bakker nog brood heeft.’

Slager: ‘Nou, gister was hij om drie uur uitverkocht. Ik zal wel even vragen. (roept naar de bakker) He bakker, heb je nog brood over voor de drie herbergen die op het marktplein staan?’

Bakker: ‘Ja, ik heb nu wel weer brood. Ik ben maar weer gaan bakken vanmiddag. Ik was er vanmorgen om half twaalf al doorheen. Er was geen kadetje meer over. Mijn hulpje is nu nog steeds aan het bakken. Hoeveel hebben jullie er nodig?’

Waard 1 : ‘Ik kan nog wel tien broden gebruiken. En kaas natuurlijk en schapenbout en.....’

Bakker: ‘Tien broden, dat heb ik nog wel. Moeten het witte of bruine broden zijn meneer?’

Waard 1: ‘Ik wil wel van elk vijf bakker. Ik zal morgen maar vroeger naar de markt gaan als ik vers brood wil hebben.’

Waard 3: (Wrijft over zijn dikke buik) ‘Eens even kijken. Geef mij maar 40 broden, een half schaap, 15 vaten wijn, 4 meter salamiworsten, 8 kilo geitenkaas, 10 liter geitenmelk...nee, maak daar maar 20 liter van.....zes zakken dadels en 1 olijf.....(zegt dan tegen waard 1)...zitten bijna geen calorieën in olijven, ik moet een beetje om mijn figuur denken!!’

Waard 1: (Kijkt lachend naar waard Cees zijn dikke buik) ‘Ja ja je kunt niet zien waar het blijft hoor, beste collega!’ Maar olijven is een goed idee, kan ik een pondje krijgen groenteman?’

Groenteman: ‘Ik heb ze in zakken van een kilo meneer. En proeft u deze dadels eens meneer. Zijn ze niet heerlijk zoet? Vanmorgen groeiden ze nog in de heuvels van Bethlehem. Ik vertel je echt geen onzin.’

- Waard 2: 'Je zegt niets teveel groenteman, ze zijn echt heel lekker. (tegen andere waard)
Zitten jullie herbergen ook zo vol?'
- Waard 1: 'Mijn herberg zit tot aan de nok toe vol. Ik heb zelfs bedden in de gangen en op de overloop gemaakt. Het is een gekkenhuis in Bethlehem.'
- Waard 3: 'Ik heb al mensen weg moeten sturen. Dat is niet goed voor de handel mensen, want die klanten komen nooit mee terug.'
- Waard 2: 'Bij mij slapen ze in de schuur en in de stallen. En dat allemaal omdat de keizer iets in zijn hoofd haalt. Ik hoop niet dat er nog meer reizigers naar Bethlehem komen. Daar is echt geen plaats meer voor.'

Einde zichtversie....